

MICHIGAN ACASĂ

Anul I, Nr. 1

Octombrie 2023

Se distribuie gratuit

Bine ați venit în Michigan... Acasă!

Este urarea ce ne face mare bucurie să v-o adresăm, acum, la începutul unui drum pe care îl dorim cât mai lung și pe care vrem să pășim împreună.

Editat de o mână de români inimoși grupați în Asociația non-profit „Suflet Românesc” și de o mână de colaboratori la fel de inimoși ale căror nume le puteți găsi în caseta redacțională de la ultima pagină, *Michigan Acasă* își propune să umple un gol. Un gol lăsat liber de încetarea apariției versiunii tipărite, acum zece ani, a publicației surori *Curentul Internațional*.

Suntem peste 100,000 de români în Michigan, fiecare având propriile griji, interesele, grupuri de prieteni, biserici ori organizații comunitare, caritabile sau culturale cărora ne dedicăm timpul rămas disponibil. Cu greu putem însă spune că suntem o comunitate.

Michigan Acasă dorește să fie liantul care să ne aducă împreună, în ale cărui pagini să ne regăsim, să aflăm unii despre alții, să împărtășim bucuriile, tristețile, realizările...

Ne adresăm tuturor celor care simt sau gândesc românește, fără deosebire de religie, etnie, țară de origine, orientare politică, statut social, limbă maternă... și pentru care Michigan înseamnă acasă. Vrem să vă venim mai aproape unii de alții prin informații la zi din comunitate, știri de interes general, mică publicitate, reclame, divertisment, sfaturi practice... Nu vom publica materiale cu caracter partizan politic

sau care ar putea ofensa vreun membru al comunității.

Am fost întrebați de ce dorim un ziar tipărit, acum, în epoca Internetului, epoca Facebook, Instagram, TikTok, etc. Pentru că, în primul rând, nouă ne pasă de comunitatea românească, ne pasă de dumneavoastră. Noi nu vom folosi datele dumneavoastră personale în scopuri comerciale și nu vă vom lăsa la cheremul unor algoritmi impersonali care să vă dicteze accesul la informație. Vrem să vă venim în întâmpinare, să vă fim aproape și să nu vă lasăm pierduți în oceanul de informație disponibil pe Internet. Și poate și pentru că suntem un pic nostalgici și credem că nimic nu se compară cu mirosul proaspăt de cerneală al paginilor de ziar răsfoite la o

cafea – nici măcar a freca ecranul telefonului minute în șir pentru a parcurge sute de postări de pe Facebook.

Toate acestea se vor realiza cu ajutorul și implicarea dumneavoastră. Așteptăm opiniile, anunțurile, rețetele, fotografiile și sfaturile dumneavoastră practice. Vă invităm să deveniți membri ai Asociației, să sprijiniți financiar – în măsura posibilităților – ziarul, să participați împreună cu noi la crearea de conținut pentru ziar, să răspândiți vorba, să oferiți spațiu de distribuție la locația instituției sau a afacerii dumneavoastră.

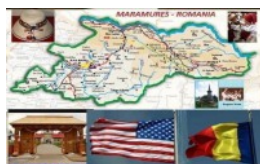
Numai împreună vom reuși, împreună suntem în Michigan... Acasă!

Redacția „Michigan Acasă”

Primul număr al *Michigan Acasă*
este sponsorizat de

Danmar Construction
(granite countertops, remodeling)
(586)946-1975

și
**Societatea
„Maramureș”
Michigan**

**„Fii pribegi ai țării mele,
Necăjiți între străini,
Nu uitați menirea voastră
De Români și de Creștini.”**

Sf. Ioan Iacob Românul

Interviu

**cu Consulul Onorific
al României la Detroit,
dl. Nicolai Ianoș
(Pagina 2)**

**Septembrie, luna festivalurilor românești!
Detalii în paginile 2 și 3.**

Interviu cu dl. Nicolai Ianoș, Consulul Onorific al României la Detroit

Michigan Acasă: Domnule Nicolai Ianoș sunteți de anul acesta noul Consul Onorific al României la Detroit. Sunteți, de asemenea, de ani buni implicat în viața comunității românești din Michigan. Totuși, pentru cei care vă cunosc mai puțin, vă rugăm să ne spuneți câteva cuvinte despre dumneavoastră.

Nicolai Ianoș: M-am născut cu 46 de ani în urmă la Timișoara. În America am imigrat în 2002.

Am fost, de-a lungul timpului, fondatorul și președintele unor companii de transport și coletărie „door-to-door” precum Bega Trans și Best Trans Inc, dar și fondatorul ROMOTAMA, asociație comercială non-profit, condusă de companii de transport rutier de mărfuri, având scopul de a promova și proteja interesele companiilor româno-moldovene-americeane în industria de camioane din America de Nord ori ale altor organizații non-profit, precum Școala Românească în Michigan.

Am coordonat de asemenea, timp de 14 ani, organizarea de secții de votare și consulatele itinerante în Michigan.

Odată cu invadarea Ucrainei de către Rusia, în colaborare cu comunitatea evreiască din Lansing, Michigan – evrei proveniți din Ucraina, Republica Moldova și România – am oferit logistica necesară trimerii de echipamente medicale către spitalele din Ucraina.

Altfel, referitor la viața personală, pot să vă spun că sunt însurat și am 10 copii.

M.A: Ce înseamnă să fii Consul Onorific al României în America? Care sunt îndatoririle acestei onorante poziții?

N.I.: Este într-adevăr o onoare faptul că

În fotografie: Ștefan Străjeri, redactor șef ziarul „Curentul Internațional”, preotul Ștefan Vlad (Parohia "Pogorarea Sfantului Duh si Sf. Teodora de la Sihla"), dl. Nicolai Ianoș, Consul Onorific la Detroit, dl. Tiberiu Trifan, fost Consul General al României la Chicago, Gheorghe Chindriș, preotul Radu Ciui (Biserica "Sfântul Nicolae"), pastorul Simion Timbuc (Biserica Română Penticostala "Bethesda") la întâlnirea de rămas bun a d-lui Tiberiu Trifan, Novi, 30 septembrie 2023

Ministerul Afacerilor Externe, prin Ambasada României în Statele Unite și Consulatului General de la Chicago mi-a atribuit aceasta funcție ce reprezintă o încununare a eforturilor depuse până acum în slujba comunității românești din Michigan.

Consulii onorifici îndeplinesc atribuții consulare care nu implică exercitarea autorității de stat, precum: reprezentarea intereselor României în mediile politice, economice și culturale în care activează; promovarea obiectivelor României în plan politic și economic la nivelul guvernelor locale, liderilor politici, mass-media etc.; stimularea dezvoltării relațiilor și facilitarea contactelor economice și comerciale între companii românești și străine, precum și recomandarea de agenți economici din circumscripția consulară și sprijinirea încheierii de contracte comerciale; promovarea fenomenului cultural românesc în mediile în care activează.

De asemenea oferim informații privind mediul de afaceri și oportunitățile din România, oferim asistență și consultanță cetățenilor români aflați în situații deosebite și putem recomanda de avocați pentru susținerea

intereselor persoanelor fizice și juridice române în cadrul procedurilor judiciare și administrative deschise în circumscripția consulară.

Țin să precizez că pentru activitatea desfășurată, consulii onorifici nu primesc din partea statului român salarii, indemnizații sau alte venituri și suportă din bugetul propriu toate cheltuielile ocazionate de exercitarea funcției lor oficiale.

M.A: Puteți evidenția câteva dintre proiectele pe care le aveți pe agenda de Consul Onorific?

N.I.: Proiectele de viitor pentru comunitatea de români, din poziția de Consul Onorific, cuprind obținerea de documente românești pentru copiii și tinerii născuți în familiile de români din statul Michigan, de care statul român nu are știință și care însumează sute, dacă nu chiar mii de persoane.

M.A.: În încheiere, vrem să vă mulțumim pentru disponibilitatea și timpul acordat și sperăm că veți continua să stați aproape de noi, pentru a putea informa cititorii despre activitățile pe care le coordonați împreună cu celelalte oficialități și reprezentanți ai României în America.

Festivalul de Toamnă al Satului Clinton, 22-25 septembrie 2023

Mănăstirea Ortodoxă Română Sfânta Treime din Clinton, împreună cu români din Michigan, Chicago, Cleveland, Florida, Canada și artista de muzică populară Adriana Ursu Marinceș au oferit participanților la festival mâncare tradițională românească, voie bună și o paradă a costumelor și tradițiilor populare românești

Dacă doriți să faceți o bucurie de Crăciun celor dragi este timpul perfect pentru a ajunge la ei!

Durata transportului este de aproximativ 6 săptămâni. Minimul este de 50 lb, iar costul de \$1,35 per pound plus alte taxe. Pachetul dvs poate să conțină îmbrăcăminte, încălțăminte dulciuri sau alimente, obiecte de uz casnic și altele. Sunt interzise drogurile, armele și alcoolul. Compania noastră nu controlează pachetul dvs, însă responsabilitatea vă aparține.

Punctul de colectare al pachetelor se află în Detroit, pe strada Lonyo, de luni până sâmbătă. Vă stăm la dispoziție pentru alte detalii la nr de telefon (313) 269-1182.

Vă așteptăm cu mult drag!

**Festivalul Românesc
din 16 - 17 septembrie 2023,
Rochester Hills,
organizat de
Biserica Ortodoxă Română
„Pogorârea Duhului Sfânt și
Sfânta Teodora de la Sihla”**

(Fotografii Marius Robică, <https://www.youtube.com/@mariusrobica3829>)

**Picnicul anual al Parohiei Ortodoxe Române „Sfântul Simeon”
16 - 17 septembrie, 2023**

Comunitatea Parohiei Ortodoxe Române "Sf. Simeon" a celebrat cel de-al treilea picnic anual între 16-17 Septembrie, evenimentul fiind unul de succes. Ne-am delectat cu muzică, mâncăruri și băuturi românești. Punctul culminant al evenimentului a fost dragostea împărtășită unul altuia prin binecuvântarea Domnului și Mântuitorului Iisus Hristos.

Pr. Simion Cătău

**INVITATIE LA FESTIVALUL STRUGURILOR
14-15 OCTOMBRIE 2023, ora 1:00pm**

Biserica Sf. SIMEON / 821 N Newburgh Rd, Westland, MI

MENIU (Se poate comanda si pt acasa):

1. MITITEI (cu mustar si paine)
2. SARMALE
3. GULYAS
4. CIORBA DE BURTA
5. LANGOSI cu BRANZA si MARAR (sau simpli)
6. PRAJITURI TRADITIONALE ROMANESE
7. MUST de struguri (rosu si alb)

Va asteptam cu drag,

Preotul SIMION CATAU si Membrii Consiliului Parohial

INVITATION TO ROMANIAN GRAPES FESTIVAL

OCTOBER 14-15, 2022, at 1:00pm

St Simon Romanian Orthodox Church

821 N Newburgh Rd, Westland, MI, 48185

ROMANIAN FOOD MENU (Carry out available):

1. LITTLE SKINLESS SAUSAGES (With bread and mustard)
2. STUFFED CABBAGE
3. Hungarian GOULASH
4. BEEF TRIPE SOUP (Traditional Romanian soup)
5. DEEP FRIED DOUGH (Simple or with feta cheese and dill)
6. ROMANIAN HOMEMADE PASTRIES
7. MUST (white / red natural squeezed grape juice)

We look forward to seeing you,
Parish Priest SIMION CATAU and the Parish Council

Scrieți-ne gândurile dumneavoastră la P.O.Box 373, Wyandotte, MI 48192

Michigan Acasă: Domnul Georghe Chindriș, un împătimit al foclorului românesc, un român adevărat, dar totuși un român care poate să numească Michigan a doua casă. Sunteți înapoi în Michigan, septembrie 9, 2023 și nu oricum, ci pentru un eveniment special. Ne puteți spune câteva cuvinte despre ce se întâmplă astăzi aici?

Gheorghe Chindriș: Astăzi a fost o întâlnire de suflet a românilor din zona metropolitană Detroit organizată de către maramureșeni și de către un prieten al lor, de către Dan, și în cadrul acestui eveniment în fiecare an vin cu drag să-mi prezint expoziția cu Casa Tradițiilor din America ce cuprinde obiecte cu adevărat tradiționale – nu am alte lucruri decât tradiționale – pe care le-am adunat în această colecție timp de cincisprezece ani cât am stat în America. Și acum pot să spun că stau și în America și în România, fiind mai liber, fiind trecut de vârsta de serviciu, acum sunt doar pensionar și am timp să stau unde doresc. Îmi place întotdeauna să prezint românilor această expoziție, unii întreabă dacă e și de vânzare, aș vrea din tot sufletul nici să-i supăr să spun că nu-i de vânzare pentru că tare îmi place să păstrez expoziția asta a mea intactă, să am ce să expun tot timpul.

M.A.: Expoziția a fost numai o parte a ceea ce s-a întâmplat astăzi, știu că am văzut -o și acum un an de zile, tot în septembrie a făcut maramureșeni un mare picnic și știu că de fapt este numai o mică parte a colecției pentru că în România aveți chiar un muzeu dedicat, enografiei și folclorului românesc. Ce altceva s-a mai întâmplat astăzi aici.

G.C.: Astăzi, în partea noastră,

Lansare de carte: „Folclor și tradiții românești” Interviu cu Gheorghe Chindriș

în partea mea, cu casa tradițiilor din America, am prezentat și cartea mea „Folclor și tradiții românești” care cuprinde toate interviurile și portretele de artiști pe care le-am scris eu în pagina de tradiții și folclor în ziarul Curentul Internațional în perioada cât am stat aici. M-am gândit anul trecut, de ce să nu le adun într-o carte, că mai bine stau într-o carte decât în colecția unui ziar. Și mă bucur că am lansat-o și aici.

Dar tot aici am prezentat și proiectul cu satul românesc din America. E un vis de-al meu pe care unii îl consideră vis din asta care nu se poate realiza sau cred că nu știu ce înseamnă. Ok, e un vis de-al meu și eu sper ca la anul să tăiem și panglica la acest sat care va fi în Canton, Ohio unde, pe

lângă o biserică construită de un mare meșter de la Ieud, un consătean de al meu drag, Dumnezeu să-l ierte, Gavrilă Herenta, care a fost la expoziția din 1999 la Washington și după aceea a fost cumpărată de către Episcopia Greco-Catolică din Canton.

Lângă această biserică este o casă din Ieud, sunt două porți, este un șopru cum îi zice la noi, o filigorie, făcută foarte scultată. Și noi vrem să mai facem o casă la

anul în acest sat, casa lui Avram Iancu, pentru că vrem să-l omagiem și noi aici în America. Anul 2024 va fi anul Avram Iancu, pentru că se vor împlini 200 de ani de la nașterea lui Avram Iancu. Deci sperăm din tot sufletul la anul să-l inaugurăm. Tot anul ăsta, la

festivalul din 27 august din Canton, am numit, ca să stimulăm, am numit un primar, primul primar în Satul Românesc din America, în persoana părintelui sufletist Petru Stînea, căruia i-am spus că va trebui să demonstreze că a meritat să fie numit în această onorabilă funcție.

M.A.: Deci a fost numit, nu ales?

G.C.: Da, a fost numit de inițiatori, pentru a-l stimula.

M.A.: Și trebuie neapărat să demonstreze că e vrednic să fie primarul Satului Românesc din America.

G.C.: Da. Și eu sunt convins că această alegere, această numire a fost făcută bine și sunt convins că vom reuși ca la anul să inaugurăm satul.

M.A.: Părintele Petru Stînea ne-a promis și nouă că ne va ajuta, că va fi un colaborator al ziarului

Michigan Acasă. Când va fi sărbătoarea anul viitor, la ce dată vă gândiți?

G.C.: În Canton este în ultima duminică din luna august în fiecare an. Cu o săptămână înainte – și eu sper din tot sufletul să ajungem și cu o săptămână înainte – îi festival și la Biserica Ortodoxă Sfânta Maria din Cleveland, iar în duminica următoare este la Catedrala Greco-Catolică Sfântul Gheorghe. Deci vrem să fim uniți cum a făcut și Avram Iancu, a unit toți românii sub același sceptru. Și sper să demonstrăm la anul că suntem uniți.

M.A.: Acum să revenim la cartea pe care ați lansat-o astăzi pentru românii din Michigan, este prima carte pe care o tipăriți?

G.C.: Mai am două cărți, dar de specialitate. Eu sunt inginer minier, doctor inginer, și mai am două cărți tipărite, dar probabil că de la o anumită vârstă începem să ne apucăm să scriem mai multe. Mai am încă două pe drum – două cărți – una despre familia mea, genealogia familiei nobiliare Chindriș de Ieud și una cu articolele care au fost prezentate la cele trei ediții ale Simpozionului, pentru că în fiecare an la mine la muzeu organizez un Simpozion cu numele „Recunoștință satului meu, Ieud”. Și în fiecare an are o anumită temă: în primul an tema a fost „Personalități din Ieud și Maramureș” și lansarea cărților prietenului Ștefan Străjeri „Românii din Canada” și „Românii de la Marile Lacuri”, în anul următor a fost „Personalități din Ieud și Maramureș” și „Mari meșteri de biserici și porți din Maramureș”, iar în anul acesta, în 2023, înainte să vin în America, a fost un an dedicat marilor sportivi și cântăreți din Maramureș și România.

M.A.: Rămânând la cartea lansată azi, ne puteţi da câteva nume de artiști populari pe care i-ați intervievat în carte?

G.C.: Eu sunt atât de fericit că am fost prieten cu marii artiști din România și sunt și cu cei tineri de acum. Am fost mare prieten cu șefa artiștilor, doamna Marioara Murărescu, care s-a îmbolnăvit și din păcate a plecat dintre noi, Dumnezeu să o odihnească în pace, am două interviuri în carte cu doamna. Eu am convins-o să facem primul Tezaur Folcloric din România la sat, eram într-o relație mai de prietenie și i-am spus „Doamnă dragă, tot faceți în săli, același șablon, scena, același scenariu... haideți să schimbăm și să facem unul și la țară, mai deosebit, în aer liber”. Și așa l-am făcut, dacă vă uitați pe Youtube, am pus eu, veți vedea spectacol folcloric la Ieud în anul 2000, în 20 iulie. Și după aceea am făcut și în 2010. Iar în 2008 i-am spus, dacă tot v-am convins să faceți primul Tezaur în aer liber, haideți să facem un Tezaur Folcloric la Detroit... eu organizez tot, eu pregătesc tot. Și a acceptat. A acceptat ideea și ar fi venit, numai că, din păcate, chiar în anul când festivalul „Cerbul de aur” a avut un spectacol de folclor, dacă vă aduceți aminte, a fost un „Cerb” super, super frumos, cu cântăreți din generația de aur, atunci a descoperit prima dată cancerul. Apoi totul a luat o altă întorsătură și a renunțat.

Printre alții, am interviu cu Dumitru Sopon. Eram vecini în Cluj și când Dumitru Sopon a împlinit 70 de ani l-am sunat și i-am spus „Maestre, vreau să vă iau un interviu”. Atât de fericit a fost că îi iau eu un interviu pentru un ziar în America. I-am luat, apoi i-am trimis ziarul, însă din păcate după trei luni s-a întâmplat nefericitul eveniment că a făcut infarct și a murit.

Am portretul lui Dumitru Fărcaș, am Valeria Peter Predescu, am Elena Roizen pe care n-am să o uit niciodată. Probabil nu citisem destul de mult Biblia și cărțile de rugăciuni și nu știam, însă după aceea citind și mai aprofundând și mai întrebând am înțeles ce-a vrut să zică doamna Elena Roizen. Era atât de supărată că dobrogenii ei nu o bagă în seamă. Ea a cântat la *Rapsodia* în București, iar dobrogenii nu o considerau o mare cântăreață de-a lor. Și știu că mi-a spus: „Domnu’ Chindriș, nimeni nu-i profet în țara lui”. Și m-am tot

gândit cine-o zis, cum o zis. Și după aceea mi-a părut rău, pentru că asta o spus Iisus Cristos. Atunci când cei din satul lui i-au zis ă fă minuni și în satul tău, în țara ta, Iisus Cristos a zis nu, că nimeni nu-i profet în țara lui.

Pe cine mai am? Am Florica Zaha, am Matilda Pascal Cojocărița, am Maria Dan Golban, am Tiberiu Ceia la care am apucat să fiu și la înmormântare, un om deosebit, „Prințul Banatului” așa cum i-am zis eu. Am un cântăreț mai tânăr, Cătălin Maximiuc, căruia ca să-i găsesc un titlu după ce folosisem Prințul Banatului, i-am zis „Prințisor de Bucovina”, pentru că era mare „graur” – și îi și-acum – la Radio România Internațional, redacția de folclor. În rest, nu știu,

vă las să mai citiți...

M.A.: Chiar asta voiam să vă întreb, dacă cititorii ziarului vor vrea să găsească cartea, unde ar putea s-o găsească?

G.C.: O să fac eu ca să v-o transmit online și s-o distribuiți, s-o dați celor care doresc, că-i mai greu fizic. Acum lumea nu se prea mai sinchisește cu fizic, s-o aibă în bibliotecă, puțini sunt dintre aceia nostalgici...

M.A.: Și noi suntem dintre aceștia nostalgici, căroră le plac cărțile tipărite pe hârtie...

G.C.: Da, și eu sunt tot dintr-ăia,

G.C.: Nu-i chestia de avertisment că poți să-l faci cât de mare vrei (ziarul Michigan Acasă, n.n.), poți să-l faci și online... Și ți-am promis că nu va fi număr de număr, dar ți-am promis că vreau să îți trimit și o pagină de tradiții și folclor, și cu interviuri, și vedem noi cum ne descurcăm și cu asta. Numai că eu, după cum știi, de când am ieșit la pensie călătoresc foarte mult. După cum zicea mama, ție numa să ți se vadă cărarea... sau cum a zis un șef de-al ficei mele, taică-tău parcă are cherosen în papuci... Da, îmi place să călătoresc și am călătorit toată viața, dar cum am călătorit aici niciodată, și vreau, dacă Dumnezeu mă lasă, vreau să explorez.

M.A.: Păi ce să zicem? Să dea Dumnezeu ca tot ce aveți în plan să se împlinească, să vă dea putere și să ne întâlnim mereu cu bucurie. Sperăm să colaborăm în continuare și oricând veți fi primit cu bucurie în paginile ziarului.

G.C.: Mulțumesc din suflet. Doresc viață lungă Asociației și ziarului și să ne vedem cu bine și în America și în România.

M.A.: Și în România... De fapt am fost în România în vara aceasta, însă în momentul în care ați avut sărbătoarea la Ieud nu mai eram în România, însă mi-ar fi părut tare bine să pot ajunge. Poate la anul sau în anii viitori.

G.C.: Uite, adresez o invitație la toți prietenii noștri, cititorilor ziarului, și din America dar și din lume pentru că se va putea citi și online să vină la Muzeul Chindriș Vălenaru din Ieud. Sunt bine primiți oricând și vor avea ce să vadă.

M.A.: Mulțumim frumos!

G.C.: Cu drag!

Pentru a intra în posesia cărții vă rugăm să contactați redacția Michigan Acasă

dar mai nou nu... Dar eu o să v-o trimit online și dumneavoastră o dați mai departe. Iar după aceea, când vor fi dintr-aceia nostalgici, vom găsi o soluție și pentru ei.

M.A.: Ne-ați povestit despre câteva dintre proiectele pe care le aveți: cu satul românesc de la Canton, cu cărțile la care scrieți... Pe lângă ce ne-ați spus până acum, aveți în plan și alte proiecte?

G.C.: Acuma ce vreau să spun este că astăzi a avut loc și un eveniment pentru care țin să te felicit. Nu spun că nu va fi ușor, nu vreau să fiu eu acela... pentru că de regulă eu sunt optimist, știi, dar trăind aici am o oarecare...

M.A.: Am primit ceva avertismente, deja...

A scrie despre presa românească din America de Nord nu este un lucru atât de ușor, mai ales că studiile despre acest fenomen sunt relativ puține, iar un inventar complet al tuturor ziarelor apărute pe acest continent nu există. Publicațiile românești, în special cele vechi, se găsesc în număr restrâns, ascunse, probabil, prin mulțimea bibliotecilor universităților și a societăților istorice americane. Cercetarea acestora ar implica o muncă titanică, ținând cont de vastitatea continentului american, însă este deosebit de necesară în procesul de redare a acestor informații circuitului cultural românesc. Ziarele românești din America au apărut din necesitatea de a stabili un mod de comunicare între românii risipiți pe întregul teritoriu american. Se știe că în intervalul de timp 1900-2000 numărul publicațiilor românești au trecut de cifra 200. Foarte multe dintre ele au avut o viață scurtă, motivul dispariției acestora fiind evident, cel financiar.

Apariția primelor ziare românești, cu o mare continuitate în timp, este legată de orașul Cleveland. Era firesc ca aceste publicații să apară aici, deoarece, la începutul secolului al XX-lea, orașul Cleveland din statul Ohio a devenit principalul centru românesc din America, aici luând naștere prima biserică românească, Biserica Greco-Catolică Sfânta Elena (1906), societatea românească, Carpatina, care a apărut la aceeași dată cu Societatea Vulturul din Homestead, 2 noiembrie 1902, prima asociație fraternală, Uniunea și Liga Societăților Românești din America și prima bancă, Pionierul, fondată în anul 1922.

Ziarul *Românul* a apărut la 25 decembrie 1905 și a fost înființat de către preotul greco-catolic, Epaminonda Lucaciu. El va apare în mod constant până în anul 1928, când va fi încorporat ca foaie culturală în ziarul *America*. Al doilea ziar apărut în Cleveland a fost *America*, fondat în anul 1906 de către preotul Moise Balea. A fost cel mai longeviv ziar românesc din America, el apărând până în anul 2009. În anul 1908 a fost cumpărat de către Uniunea Societăților Române de Ajutor și Cultură. La început a fost săptămânal. Își va schimba de câteva ori numele: în anul 1911 apare sub numele de *Uniunea*, în anul 1912, *Drapelul*. Din anul 1917, apare zilnic, tirajul fiind de 11.800 exemplare. Începând cu anul 1920 a apărut doar de 3 ori pe săptămână. În perioada 1968-1972 a fost editat la Detroit.

Foarte important de reținut e faptul că aceste două ziare oglindesc fidel evoluția societății româno-americane de-a lungul unui secol, punctând deopotrivă realizările și eșecurile românilor. Din păcate, aceste publicații au fost într-o continuă polemică, principalul motiv fiind pregătirea intelectuală a redactorilor celor două ziare. Ziarul *America* era considerat ziarul muncitorilor, cu redactori simpli, autodidacți, iar ziarul *Românul* avea

Scurtă privire asupra presei românești din America

I

grupat în jurul lui intelectualii din Cleveland, redactorii fiind toți cu studii superioare. Acuzația pe care cei de la ziarul *Românul* o aduceau celor de la *America*, era că, aceștia, neavând o educație adecvată nu au cum să fie formatori de opinie și îndrumători culturali ai românilor americani. Din cauza articolelor de defăimare, apărute în special în paginile ziarului *America*, redactorii celor 2 publicații au fost implicați în procese lungi și costisitoare desfășurate la Tribunalul din Cleveland. Neînțelegerile dintre cele 2 tabere au luat sfârșit doar în momentul în care ziarul *Românul* a fost cumpărat de către *America*.

Alte ziare românești care apar în primele decenii ale secolului al XX-lea pe teritoriul american sunt: *Deșteaptă-te Române*, New York, 1912, *Glasul vremii*, Youngstown, 1912-1915, *Unirea*, Youngstown, 1915, *Tribuna*, Chicago, 1915-1918. Semnalăm, de asemenea, tronsonul de ziare umoristice: *All right*, 1908, *Calicul*, *Calicul american*, *Calicul nou*, *Urzica*, 1915, *Vagabondul*, 1925 etc.

După cum se poate observa, majoritatea ziarelor apărute în acea perioadă nu au fost de lungă durată. Nefiind un business profitabil, ele trebuiau întreținute din banii redactorilor, iar în momentul în care aceștia nu mai aveau bani, publicația își înceta apariția. Era foarte greu de a crea o rețea de abonați, mai cu seamă că aceste ziare se adresau românilor din întreaga America, nu doar românilor dintr-un oraș specific.

Evoluția ziarelor românești a depins de numărul de români care locuiau în orașele americane, și, mai ales de numărul de cititori dispuși de a cumpăra sau de a deveni abonat permanent al unei publicații. Nevoia de informație referitoare la statutul românilor, la gradul lor de adaptabilitate în societatea americană etc. a făcut ca numărul titlurilor de ziare să crească. Astfel, în unele orașe apăreau concomitant 3-4 ziare, rareori cotidiene, pentru că era foarte greu, din mai multe motive, în primul rând cel financiar, de a scoate zilnic un ziar. Majoritatea celor apărute erau axate pe promovarea actualității, se tipăreau știri și articole privitoare la viața social-politică, economică și culturală a românilor americani, a românilor din țară, dar și a americanilor. Puține ziare aveau o tentă strict culturală, această latură fiind regăsită în paginile fiecărui ziar nou-apărut.

În cele ce urmează prezentăm în ordine alfabetică lista publicațiilor apărute în statul Michigan, listă preluată din cartea d-lui Ștefan Strajeri, *Românii americani de la Marile Lacuri*, București, 2014: *Adevărul*, Detroit,

1978-1980, *Buletinul Comitetului Național Român American*, Secția Michigan, Troy (Detroit), 1957-1972(?), *Calicul*, Ecorse, 1936, *Calicul Nou*, Ecorse, 1934, *Candela Calendar*, Windsor-Detroit, 1957-1964, *Candela Străbună*, Detroit, 1977-1987, *Comuniunea Românească*, Detroit, 1973-1984, *Credința*, Detroit, 1952-1989, *Credința Calendar*, Detroit, 1953-, *Creștinul*, Detroit, 1917-1925, *Curentul Internațional*, Mishawaka, Indiana, Detroit, Michigan, 1999-, *Cuvântul Păcii*, Detroit, 1937-1939, *Deșteptarea*, Detroit, 1914-1939, *Detroitul*, Detroit, 1924, *Dreptatea*, Detroit, 1922, *Drum drept*, Detroit, 1943-1944, *Dunăreana*, Detroit, 1940, *Episcopia*, Detroit, 1951, *Familia*, Detroit, 1917, *Gândire și artă*, Detroit, 1979-1983, *Glasul Poporului*, Detroit, 1956, *Glasul românesc*, Detroit, 1942, *Glasul Tineretului*, Detroit, 1936-1941, *Încotro?*, Detroit, 1945, *Information Bulletin*, Jackson/Grass Lake, 1983-, *Libertatea*, Detroit, 1929, *Lumea Românească*, Grand Rapids, 1998-, *Lumina lină*, Jackson, 1989, *Luminătorul*, Detroit, 1927-, *Noi*, Detroit, 1970-1972, *Orizontul*, Detroit, 1926, *Progresul*, Detroit, 1917, *Propovăduitorul*, Saline, 1987, *Răsunetul*, Detroit, 1925-1928, *Românul american*, Detroit, 1939, *Românul liber*, Detroit, 1941, *Rugul aprins*, Terre Haute/Rives Junction, 1987-, *Săgeata*, Detroit/Cleveland, 1922, *Semnele timpului*, Dearborn, 1946, *Sentinela*, Detroit, 1941, *Solia*, Detroit, 1936-, *Tribuna*, Detroit, 1923, *Tribuna Română*, Detroit, 1924-1933, *Vestea*, Troy, 2009-2010, *Vestea Nouă*, Ypsilanti, 1982-1989, *Vestitorul*, Detroit, 1948-1949, *Viața de Detroit*, Detroit, 1941, *Viața nouă*, Detroit, 1933-1938, *Vocea poporului*, Detroit, 1949-1950.

Analizând această listă, se poate spune că multe dintre publicații au fost efemeride, acest fenomen fiind familiar presei românești de pe întregul continent american nu numai statului Michigan. Numite “ziare-comete” de către redactorii ziarului *Românul* din Cleveland în numărul 175 din 1915, aceste ziare, apărute în diverse orașe americane în care pulsa și viața românească, nu au putut trezi interesul cititorilor, pentru că “... cititorii inteligenți nu se mulțumesc numai cu poezii ale borderilor sau cu rețepse de bucate și cu atât mai puțin cu vești clocite sau anunțuri de ale celor ce își părăsesc bărbații fugind cu alții... În veacul nostru, cititorii au lipsă de lumină, lumina cât de multă, nu numai de hârtie tipărită.”

Concluzionând, efemeride sau nu, “ziare-cometă” sau de mai lungă durată, aceste publicații constituie în fapt istoria noastră, a românilor emigrați în America, și este foarte important ca noi să cunoaștem această istorie, această contribuție extraordinară a publicațiilor de aici la istoria culturii românești.

Pr. Petru Stînea

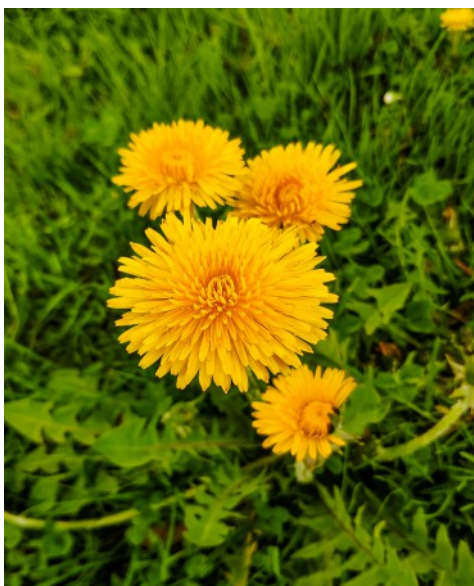
LUMEA PLANTELOR Păpădia

Păpădia (*Taraxacum officinale*), din familia Asteraceae, originară din Europa și Asia și adusă ulterior în America de Nord, e o plantă pe care o cunoaștem cu toții: perenă, cosmopolită, recunoscută după inflorescența de culoare galbenă, frunzele lanceolate și tulpina cilindrică, goală în interior. Din cauza caracterului invaziv, păpădia este o considerată o buruienă căreia nu trebuie să i se dea atenție, ci din contra se caută a fi eliminată, necunoscându-se întotdeauna și beneficiile oferite de ea.

Atât părțile aeriene cât și rădăcina sunt folosite deoarece conțin diferiți acizi, uleiuri volatile, antibiotice, substanțe proteice, vitamine (A, B, C, D), alcoolii. Tulpina conține însă un suc lăptos care poate fi toxic dacă este ingerat.

Planta de păpădie e folosită pentru uz intern la tratarea afecțiunilor aparatului urinar, vascular, problemelor de ficat, gutei. În acest scop se face o infuzie din 1-2 lingurițe de plantă întreagă, uscată și mărunțită, peste care se toarnă o cană de apă clocotită și se lasă acoperită 20 de minute. Se strecoară și se beau 2-3 cani pe zi.

Pentru tratarea de tulburări

digestive sau insuficiența hepatică se folosește un decoct din 1-2 lingurițe de plantă întreagă sub forma de pulbere la o cană cu apă. Se fierb 5 minute, se strecoară și se beau 1-2 cani pe zi.

Pentru tratarea obezității se folosește un decoct din mai multe plante. La o cană de apă se pune o linguriță dintr-un amestec de 40g de pulbere păpădie, 20g frunze de mesteacăn, 15g flori de soc, 25g volbură sau scoarță de crusin, se fierbe 5-10 minute, se lasă acoperită 15 minute și se beau 2-3 cani pe zi timp de o lună cel puțin.

Pentru uz extern, păpădia se folosește la tratarea tenului iritat și înroșit un decoct cu 2 linguri de plantă uscată, mărunțită (părțile aeriene) la o cană de apă, fierte 30 de minute. Cu această soluție se aplică comprese pe tenul iritat.

De menționat că pentru utilizările de mai sus, efectele pot fi diferite de la o persoană la alta și ca atare este recomandat să cereți în prealabil sfatul personalului medical calificat.

Desi noi folosim păpădia mai ales pentru proprietățile ei terapeutice, în America de Nord frunzele de păpădie se folosesc și în alimentație, în salate, deoarece conțin fibre, vitamine și minerale.

Pentru cine este interesat de a obține coloranți naturali, păpădia este o excelentă sursă de pigment galben. În acest scop se fierb rădăcinile proaspete, până ce culoarea galbenă nu se mai intensifică în apa de fiert. După strecurare, în soluția obținută se introduce materialul de vopsit (fibre naturale).

Sper că am reușit să vă comunic ceva nou și interesant, împărtășind din întrebunțările acestei buruieni ușor de procurat și de utilizat, ceva foarte folositor, dar care nu costă nimic.

Dorina Vasile

Bibliografie:

C. Pârvu – *Universul plantelor*, Editura Enciclopedică, București, 1991

CAIETUL CU REȚETE Costiță de porc la grătar

Deși pentru cei mai mulți dintre noi sezonul grătarului este pe sfârșite, există desigur împătimitii pe care nici măcar temperaturile sub zero sau o zapadă de un metru în mijlocul lui ianuarie nu i-ar dezlipi de grătar. Lor le propun o rețetă pe care am folosit-o cu succes, de câteva ori, anul acesta.

Multă vreme m-am întrebat cum aș putea face pe grătar niște coaste din acelea, ca la restaurant, care se desprind de pe os și se topesc în gură. Și după multe căutări pe internet, minute întregi de urmărit videoclipuri pe youtube, întrebat în stânga și în dreapta și câteva încercări nereușite am ajuns la propria metodă, foarte simplă, și la concluzia că secretul pregătirii coastelor pe grătar nu are nici un secret.

Rețeta e foarte simplă: îți trebuie doar o spată întreagă (sau două) de costiță, o marinadă bună, bere pusă la rece și prieteni buni cu care să stai la o bere și o tacla în timp ce coastele își văd de treaba lor pe grătar.

Acestea sunt ingredientele pentru marinadă: 1/3 cup ulei de măsline extra-virgin, 1/2 cup zahăr brun, 1/3 cup sos de soia, 1/4 cup zeamă de vită sau pui (broth), 3 linguri oțet de mere, 3 căței de usturoi pisați, 2 lingurițe sos Worcestershire, 1 lingură de paprica, 1/2 lingură pudră de chili, o linguriță (sau mai mult... după gust) de sare, o jumătate de linguriță de piper negru măcinat și, opțional, 1/4 linguriță ardei cayenne pepper.

Coastele se lasă la marinat cel puțin 24 de ore în frigider, întorcându-se de câteva ori pe o parte și pe cealaltă.

Se încinge grătarul, timp în care costele se împachetează în folie de aluminiu. Puneți câteva linguri de marinadă peste ele înainte de a le împacheta și folosiți două straturi de folie ca să nu se usuce pe grătar. Apoi se așează pe grătarul încins (eu, fiind doar un amator, am folosit grătar cu gaze) și se țin două ore la aproximativ 375F, întorcându-se o dată la jumătatea timpului.

Cei cărora le place să aduge sos deasupra costiței după ce este scoasă de la grătar (mie nu!) pot folosi marinada rămasă.

Poftă bună!

Bucătar (amator) de serviciu, Marin Tudor

Pentru luna viitoare, așteptăm de la cititori, până la 1 noiembrie, cele mai savuroase rețete pentru masa de Thanksgiving.

Rețetele vor fi puse pe pagina noastră de Facebook, iar cea care va aduna cele mai multe like-uri va fi publicată în „Caietul cu rețete”.

Doina's Catering preia comenzi pentru sezonul rece la: slănină, cârnați afumați și proaspeți, caltaboș, tobă, oase de porc afumate și neafumate. Comenzile se vor onora în ordinea primită!
Telefon: 586-944-4862.

Michigan Acasă organizează concurs de fotografii pentru casele cu cele mai frumoase decorații de Halloween!

Trimiteți-ne fotografiile dumneavoastră pe messenger sau la adresa de email michiganacasa@gmail.com până la data de 31 octombrie 2023. Fotografiile vor fi publicate pe pagina de Facebook a ziarului iar cele ce vor aduna cele mai multe like-uri vor fi publicate în numărul din decembrie al ziarului.

Câștigătorul va primi cadou decorații de Halloween care se vor acorda în cadrul Galelor „Michigan Acasă” de anul viitor.

Trimiteți-ne sugestiile dumneavoastră la michiganacasa@gmail.com

Încep cu o mărturisire: titlul acestui articol este parafrizat (inspirat) din cartea lui James Barrat „Our Final Invention: Artificial Intelligence and the End of the Human Era” („Ultima noastră invenție: Inteligența Artificială și sfârșitul epocii umane”). Motivul pentru care am înlocuit o afirmație apocaliptică cu o întrebare mai puțin apocaliptică este pentru că am vrut ca răspunsul – sau răspunsurile – să încercați a îl/le găsiți dumneavoastră, dragi cititori.

Ca să liniștesc un pic spiritele, dați-mi voie să fac și eu o afirmație. Inteligența Artificială (cea cu „I” mare și cu „A” mare, nume propriu) nu există (încă) în realitate. Există în filme și scrieri SF, în articole și cărți științifice și de popularizare științifică, în filozofii tehnopost-moderniste... Există ca și concept – inteligența demonstrată de „mașini”, diferită de inteligența naturală arătată de oameni și (anumite) animale – și ca ramură a științei ori domeniu de cercetare (definiție: o ramură vastă a științei informatice care se ocupă cu construirea de mașini inteligente capabile să execute sarcini care în mod normal au nevoie de inteligență umană).

Astfel spus (spus de Larry Tessler adică, în vestita-i teoremă) inteligența artificială este tot ceea ce nu s-a realizat încă în domeniu. Odată ce IA reușește să rezolve o problemă, metodele folosite încetează să mai facă parte din IA. Odată ce o mașină execută ceva „inteligent”, toți încetează să o mai vadă ca „inteligentă”, ca în faimosul exemplu al computerului IBM „Deep Blue” care, după ce l-a bătut la șah pe Gary Kasparov în 1997, a fost „acuzat” de mai mulți cercetători în domeniu că a reușit asta nu prin inteligență, ci prin capacitatea brută de procesare.

Dar pentru ca cercetătorii ori cercetătoarele în domeniu să nu-și răpească satisfacția contribuțiilor pe altarul științei și să nu fie acuzați de instincte sinucigaș-intelectuale, ei/ele au sfârșit prin a inventa termenul de inteligență artificială îngustă („narrow AI”). Este termenul care descrie un sistem ori o aplicație IA care a fost proiectat ori proiectată să efectueze o singură activitate sau un set limitat de activități la fel de bine și uneori chiar mai bine decât oameni.

L-a bătut pe Kasparov la șah? Este inteligență artificială îngustă. Recunoaște trăsăturile feței sau scrisul de mână? Este o inteligență artificială

Pagina de știință

Ultima invenție

(Vor avea oamenii vreun rost în epoca Super Inteligenței Artificiale?)

îngustă. Știe să conducă o mașină? Este o inteligență artificială (nu foarte) îngustă (zic nu foarte, pentru că autovehiculele autonome reprezintă domeniul în care activez profesional – vezi afirmația de la începutul paragrafului anterior). Știe să-ți dea răspunsuri rapide la căutările pe internet, chiar crezându-se mai deșteaptă decât tine prin sugerarea de termeni de

Fotografie de Sven Mieke pe Unsplash

căutare și furnizându-ți o grămadă de reclame (precum motorul de căutare al lui Google)? Este o inteligență artificială îngustă (și șmecheră). Îți răspunde la telefon când suni la o bancă sau la un furnizor de servicii? Este o inteligență artificială (extrem de) îngustă. Îți controlează și cenzurează postările pe Facebook? Este o inteligență artificială îngustă (și enervantă). Ați prins ideea, nu-i așa?

Ce alte tipuri de inteligențe artificiale există? În realitate, nici una. Ca și concepte teoretice – ori prezente în literatura SF – două: inteligența artificială generală (Artificial General Intelligence - AGI) și super inteligența artificială (Artificial Super Intelligence - ASI).

Inteligența artificială generală este definită ca

abilitatea unei entități artificiale de a înțelege, învăța și reproduce orice activitate intelectuală de care ființa umană este capabilă. Un termen echivalent este cel de „human level machine intelligence” (HLMI – inteligență de nivel uman a mașinii), definit de asemenea ca o inteligență care poate efectua majoritatea profesiilor umane la fel de bine ca un om obișnuit.

Într-un sondaj efectuat în 2019 la care au răspuns 32 de experți în domeniu, 45% la dintre cei întrebați au prezis că AGI va apărea înainte de 2060 (cei mai optimiști crezând că asta se va întâmpla în următorii câțiva ani), 34% după 2060, iar 21% niciodată. Ca și părere personală, aș zice că fie va apărea în următorii 10 ani, fie niciodată.

Ce rost va avea inteligența artificială generală? Aparent nici unul. Cine are nevoie de un strung deștept care scrie poezii între două prelucrări de piese și care practică medicina în timpul liber? Narrow AI este mult mai eficientă în a rezolva probleme specifice mult mai bine decât omul și la costuri economice mult mai mici în comparație cu AGI. Chiar și aplicațiile care ar sugera existența AGI (roboți companioni, roboți profesori, roboți soldați) nu se încadrează 100% în definiție. Și atunci de ce „aparent”? Pentru că se pare că există un scop – singurul – al inteligenței artificiale generale: acela de a fi o treaptă în evoluția către super inteligența artificială.

Definită de Nick Bostrom ca orice intelect care întrece de departe performanța cognitivă a oamenilor în toate domeniile de interes (inclusiv creativitate științifică, inteligență generală, inteligență emoțională și abilități sociale), super inteligența artificială este așteptată să apară aproape imediat după cea generală.

Cum?

Teoria spune că odată ce inteligența artificială generală a fost atinsă, va avea loc o „explozie” de inteligență, printr-un proces exponențial de auto-îmbunătățire. Fiecare nouă generație de IA va fi mult mai „deșteaptă” decât precedenta (principiu aplicabil în teorie și oamenilor, însă evoluția naturală este un proces extrem de încet: cât „hardware upgrade” s-a întâmplat, de exemplu, de la apariția lui homo sapiens în urmă cu 300.000 de mii de ani și până acum?). Inteligențele artificiale se vor reproiecta

îmbunătățindu-și atât partea de hardware cât și algoritmii, în cicluri din ce în ce mai scurte, într-un ritm din ce în ce mai rapid, cauzat de creșterea exponențială a acumulărilor tehnologice, rezultând într-o evoluție incontolabilă și ireversibilă, cu consecințe de neprevăzut asupra speciei umane. Rezultând adică în ceea ce se cheamă singularitatea tehnologică.

Conceptul de singularitate tehnologică a fost folosit mai întâi de John von Neumann, popularizat de Vernor Vinge și ridicat aproape la rang de religie de Ray Kurzweil.

De ce ar trebui să ne temem? Super inteligențele artificiale vor de atât diferite, atât de străine de natura umană, (atât de greu e de imaginat cât de străine și diferite!) și atât de, hai să zicem, atotputernice, încât, chiar dacă nu ne vor vrea neapărat răul – conceptul uman de bine și de rău s-ar putea să nici nu existe pentru ele – noi vom fi pentru ele precum o colonie de furnici mișunând prin crăpăturile din cimentul trotuarului: striviți din indiferență, având ghinionul de a nimeri sub talpa celui care se plimbă uitându-se în zare (cum plastic descrie Hugo de Garis în cartea sa „Războiul Artilectelor” a cărei traducere în limba română a apărut anul trecut la Editura Eagle).

Există cel puțin alte două teorii care ar garanta un răspuns negativ întrebării din subtitlu. Prima este cel al conflictului de resurse. Este ușor de imaginat că super inteligențele artificiale vor continua să crească și să evolueze. Asta înseamnă nevoi exponențiale de materie (noi circuite, memorii, procesoare, „incinte” care să le adăpostească) și energie. Este de asemenea ușor de imaginat că la acel punct al singularității ASI va controla toate sursele de producție de materie și energie de pe planetă și le va direcționa către propriile nevoi, fără a-i păsa de nevoile noastre.

A doua este cea a determinării în atingerea scopului. Dacă o inteligență artificială a fost programată inițial să producă gem de căpșuni (a fost proiectată să zicem să controleze o fabrică complet automatizată de producere a gemului de căpșuni), o dată cu saltul la super inteligență ea va continua să facă tot ce-i va sta în putință pentru a-și atinge scopul. Pe lângă direcționarea materiei și energiei către propriile nevoi, toate terenurile agricole din lume vor fi cultivate cu căpșuni (și sfeclă de zahăr), toate fabricile rămase vor produce gem (și zahăr pentru gem), iar energia disponibilă direcționată către

funcționarea lor. Oamenii vor muri de diabet și de frig.

Cum zicea Stephen Hawking în 2015: „Succesul în crearea inteligenței artificiale ar putea fi cel mai mare eveniment din istoria omenirii. Din păcate ar putea fi și ultimul dacă nu vom învăța să evităm riscurile”.

Înainte de încheiere aș dori să fac o mică diversiune către literatura de science fiction și, fără a avea pretenția de a cunoaște și inventaria toate inteligențele artificiale din SF, să încerc să asociez câteva exemple cu tipurile de IA prezentate mai sus, subliniind pentru iubitorii genului, ceea ce, aș zice cu ghilimelele de rigoare, SF-ul a înțeles greșit.

Este evident că roboții lui Isaac Asimov și androizii care visează oi electrice ai lui Philip K. Dick sunt inteligențe artificiale generale. Îmi primul rând, vreau să-i cer scuze lui Asimov în numele cercetătorilor din domeniul IA care au omorât cele trei legi ale roboticii. Complexitatea necesară atingerii inteligenței de tip uman (din ambele puncte de vedere, hardware și software: rețele neuronale artificiale, modele Markow, algoritmi evoluționiști, algoritmi bayesieni, clustering, fuzzy logic, etc.) fac imposibilă programare deterministică a unor condiții asemănătoare legilor lui Asimov.

Apoi, a doua mare „greșeală” (din nou ghilimele) este umanizarea IA. Inteligența artificială e creată să fie eficientă, nu umană. Inteligențele artificiale vor dori să devină inteligențe artificiale mai performante, nu oameni.

Un exemplu clasic de inteligență artificială din SF, cu un potențial imens de a fi ori deveni o super-inteligență, dar care a ales să „involueze” către umanitate este Jane din seria Ender a lui Orson Scott Card. Trebuie însă să recunosc că ideea – intuiția – lui Card de a-și imagina apariția unei IA în rețeaua de ansible este una extraordinară și rezonază extrem de mult cu ceea ce eu personal cred despre cum va apărea IA reală. Și anume că nivelul de complexitate necesar pentru efectuarea saltului către inteligență nu se poate atinge într-un singur calculator, nu contează cât de puternic (nici chiar într-unul cuantic), iar IA va emerge de la sine în complexul www (world wide web). Gândiți-vă că la ora actuală există peste 2 miliarde de computere (PC desktops, laptopuri, servere, în locuințe personale, companii, universități,

autovehicule, trenuri, avioane...) și peste 3 miliarde de telefoane mobile smart, majoritatea conectate între ele, având acces la cantități inimaginabile de informație – capacitatea de stocare de informație existentă azi în lume este de 470 exabytes (10^{18} – 10 urmat de 18 zerouri - bytes) – și miliarde de senzori, iar tehnologia 5G va oferi o creștere exponențială a lățimii de bandă și vitezei de comunicație...

Un exemplu utopic, opus ideii singularității tehnologice este universul Culture a lui Banks. Chiar crede cineva că umanoizi, extraterestri și ființe posedând inteligențe artificiale avansate vor ajunge să trăiască fericiți împreună în comunități de tip socialist împrăștiate de-a lungul Căii Lactee?

Cea mai apropiată de definiția super inteligenței artificiale eu consider a fi Wintermute în Neuromancerul lui Gibson.

Iar dacă în ficțiune Poliția Turing nu reușește să oprească o inteligență artificială în încercarea de a se transcende, ce va fi de făcut în realitatea cu care ne vom confrunta nu atât de departe în viitor?

Ce rost vor avea oamenii în epoca Super Inteligenței Artificiale? Eu zic că nici unul și că ar fi o amăgire să credem altfel.

Dumneavoastră?

Pompilian Tofilescu

Bibliografie

Barrat, James – *Our Final Invention: Artificial Intelligence and the End of the Human Era*, 2013
Bostrom, Nick – *Superintelligence: Paths, Dangers, Strategies*, 2014
de Garis, Hugo – *The Artilect War: Cosmists Vs. Terrans*, 2005
Kurzweil, Ray – *The Age of Spiritual Machines*, 1999
Kurzweil, Ray – *The Singularity Is Near*, 2005

CURSURI ONLINE DE LIMBA ROMÂNĂ

CURSURI DE LIMBA ROMÂNĂ PENTRU COPII
CURSURI DE LIMBA ROMÂNĂ PENTRU ADULȚI
CLUBURI DE CONVERSAȚIE ÎN LIMBA ROMÂNĂ PENTRU COPII

Vatra cu dor, o platformă dedicată activităților cultural-educative, își propune să devină portalul magic, prin care seva poporului român străbate continente pentru a reconstitui rădăcinile strămoșesti, amintind cât de important este să păstrăm vii tradițiile, valorile și obiceiurile înaintașilor noștri, iar, dacă nu, măcar să nu ne fie cu desăvârșire străine.

★ CE TE AȘTEAPTĂ LA VATRA CU DOR?

- cursuri adaptate vârstei și nivelului cursantului, precum și posibilitatea de a opta inițial pentru o lecție demo gratuită
- profesori cu studii de masterat și doctorat în Filologie, cu pregătire psihopedagogică și experiență în predarea limbilor străine, atât copiilor, cât și adulților
- materiale didactice alese cu grijă și metode interactive de predare
- tarife accesibile și program adaptat fusului orar al cursantului

★ CUI NE ADRESĂM?

- românșilor și românțelor din toate colțurile lumii, care doresc să vorbească limba străbunilor lor, anulând astfel bariera lingvistică dintre ei și rudele sau prietenii din România
- adulților care, din varii motive doresc să învețe limba română

★ UNDE NE GĂSEȘTI?

vatracudorromania@gmail.com +40749831340 <https://www.vatracudor.com/>

Scrisori de la cititori

Scrisoare deschisă Domnului Daniel Șandru, președintele Institutul de Investigare a Crimelor Comunismului și Memoria Exilului Românesc (IICCMER)

Stimate d-le Șandru,

Achitarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție (ÎCCJ) a celor doi securiști acuzați de torturarea și uciderea dizidentului anticomunist Ghe. Ursu a fost încă un moment trist, rușinos pentru Justiția română. Fără îndoială cei mai mulți dintre noi am simțit pentru a câta oară frustrare, dezamăgire și deznădejde în fața unui sistem de justiție cărn, umil, aservit comenzii politicului, incapabil să se ridice la înălțimea misiunii primite cu mult timp în urmă, în Decembrie, 1989 – aceea de a împărți dreptatea în mod imparțial.

O altă pată pe obrazul justiției, care se adaugă celorlalte, de exemplu tristele și interminabilele procese ale Revoluției și Mineriadelor.

Decizia ÎCCJ în cazul Ursu nu cred că a surprins prea multă lume. A fost încă un rezultat previzibil al anilor și deceniilor de băjbăială a unei societăți bolnave, lipsite de busola care să-i dezvăluie adevărul istoric ascuns de atâta vreme, societate care nu a fost niciodată convinsă în sinea ei despre felul în care să se poziționeze și cum să acționeze și să condamne ferm crimele comunismului și pe toți cei care le-au facilitat și comis, între anii 1944-1989.

Pe dvs. v-a surprins decizia ÎCCJ?

O mare vină pentru această stare de confuzie și lipsă de claritate în societate vis-à-vis de poziționarea față de crimele comunismului o are fără îndoială IICCMER! Iar reacția IICCMER-ului la aflarea achitării criminalilor lui Ghe. Ursu a fost plină de ipocrizie.

De ce spun asta ?

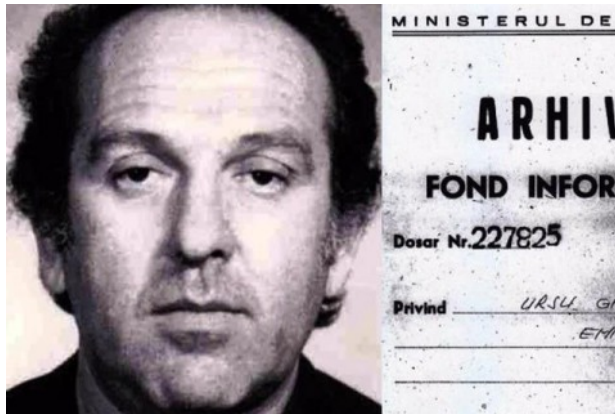
Sună banal, dar trebuie spus răspicat că IICCMER-ul a fost creat și înființat de la început cu misiunea să INVESTIGHEZE CRIMELE COMUNISMULUI – așa cum se deduce și din numele complet al instituției și cum apare descris și pe pagina ei de web: „investigarea științifică și identificarea crimelor, abuzurilor și încălcărilor drepturilor omului pe întreaga durată a regimului comunist în România, precum și sesizarea organelor în drept în acele cazuri în care sunt depistate situații de încălcare a legii”

Simple spus, IICCMER trebuia să devină de la începuturile lui un veritabil institut “Simon Wiesenthal” al României. Întrebați-vă colegii de la celălalt institut guvernamental partener – a.k.a institutul Elie Wiesel – să vă explice și învețe cum a reușit Simon Wiesenthal, din proprie inițiativă și cu resurse infinite mai mici decât cele pe care le are acum IICCMER – să documenteze peste 90 mii de cazuri de criminali naziști, dintre care foarte multe au rezultat în arestări, expulzări și condamnări la moarte. Și, mai ales, a reușit să coaguleze o opinie publică la nivel global de condamnare echivocă a regimului nazist și a holocaustului.

Cu toate acestea, în loc să se țină orbește de misiunea primită, ceea ce face de o bună bucată de timp IICCMER-ul este să promoveze tot felul de activități care să creeze impresia că există un efort susținut, un plan cu finalitate, precum „continuări”, „dezbatere”, ș.a.m.d. Faceți analize de filme, de cărți, semnături, angajamente, întâlniri protocolare cu ambasadori străini, de parcă ați face parte din Ministerul de Externe.

De aceea spun că reacția IICCMER-ului la aflarea achitării criminalilor lui Ghe. Ursu denotă o crasă ipocrizie. Aflarea în treabă prin lansarea unei petiții publice care, vezi Doamne, să “Încrimineze Comunismul” e un gest gratuit, steril, o încercare de inducere în eroare a opiniei publice cum că IICCMER-ul se luptă pentru dreptatea încă o dată îngenucheată de hidra securistă de care nu mai scăpăm. Nimic mai fals și neavenit în gestul IICCMER-ului!

Nu mai este nevoie de petiții pentru inculparea comunismului! Cea mai clară petiție a fost făcută în Decembrie 1989, când majoritatea

Fotografie preluată de pe situl IICCMER

covârșitoare a românilor a cerut clar, răspicat, prin luptă și prin sânge, înlăturarea imediată a comunismului. Din păcate așa ceva nu s-a întâmplat, iar caracatița securistă a ieșit ușor din vizuină și a re-acaparat mass-media, opiniile și alegerile care au urmat, un rezultat previzibil.

Mandatul dat de eroii din Decembrie ‘89 trebuia demult transformat într-un plan de acțiune care să aibă ca țintă crearea unui set de legi eficiente pentru încriminarea comunismului, confirmarea unor argumente clare, solide și de netăgăduit pentru cercetarea și încriminarea eșafodajului pe care s-a cățărât și menținut comunismul la putere, imediat după alegerile falsificate din 1946. Eșafodaj care a fost Securitatea, brațul înarmat care a pus în aplicare pe teren teroarea comunistă. IICCMER-ul nu este un ONG de ici de colo, ci e chiar parte a guvernului, înseamnă că ar trebui să aveți pârghiile necesare pentru a vă face auziți și a vă îndeplini misiunea care v-a fost atribuită, fără să apelați la petiții. Puneți pe pagina dvs de web, cu litere mari, stenograma ședințelor de guvern în care ați dat cu pumnul în masă cerând sprijin și cine / ce vi s-a promis sau refuzat în termen de sprijin guvernamental pentru a vă îndeplini misiunea și îndrepta situația!

Sau mergeți în Parlament și luați public cuvântul, în fața tuturor, și spuneți răspicat ce trebuie făcut astfel ca să nu se mai repete, la 34 de

ani de la „căderea” comunismului, o astfel de decizie rușinoasă cum a fost cea dată de ÎCCJ în cazul Ghe. Ursu.

De aceea zic că nu aveți nevoie de o petiție ca să vă faceți treaba, să vă îndepliniți misiunea.

De ani buni de zile IICCMER-ul ocolește viclean miezul marilor probleme și teme ale efortului de încriminare și condamnare răspicată a Comunismului și a Securității, efort care într-un final ar fi trebuit să ducă la cazuri concrete de crime și criminali și la devoalarea unui sistem criminal și a celor care l-au creat și perpetuat, chiar dacă majoritatea criminalilor au murit demult. Dar poate că unii încă mai traiesc și se bucură de pensii speciale - de exemplu torționara Vida Nedici, care s-ar putea încă să mai fie în viață, refugiată în Serbia, vă dau la sfârșit linkul (1) din ziarul Adevărul pentru detalii. Ați întrebat despre ea când v-ați întâlnit cu ambasadurul și delegația Serbiei?

Fără o astfel de abordare care să atace miezul problemei, riscăm să trăim la infinit ca neam, de la Nistru până la Tisa, cu această lipsă de reacție fermă împotriva unui sistem criminal cum a fost și este Comunismul. Apelul pe care îl fac aici este ca IICCMER să-și facă treaba pentru care a fost creat de la început, ca instituție.

Aliați-vă și / sau sprijiniți organizațiile care fac eforturi reale, vizibile de a dezvălui crimele comunismului prin cercetări arheologice pe teren, la Periprava, la Târgu Ocna, cum ar fi Fundația Doina Cornea, istoricii Marius Oprea, Gheorghe Petrov și alții, unii chiar îndepărtați abuziv și suspect din IICCMER.

Cum de nu colaborați cu D-na Lucia Hossu Longin, care, de una singură, cu bugete incomparabil mai mici, s-a luptat cu mult curaj și a produs peste 250 episoade din Memorialul Durerii, fiecare episod dezvăluind, documentând și cercetând crime abominabile ale comunismului.

Că tot vorbim de plan de acțiune, e clar pentru oricine urmărește mai atent treaba că sunt unele teme tabu de studiu, de care IICCMER nu vrea nici în ruptul capului să se apropie, de parcă ar fi tămâie, teme care chiar ar contribui și ajuta la o înțelegere a dimensiunii de teroare și crimă implementată de sistemul bolșevic și care să rezulte și în condamnări și arestări de criminali și torționari, chiar dacă ar fi post-mortem. Parcă până acum au fost arestați doar doi criminali (Vișinescu și Ficior) – ceea ce e f.f. puțin față de ceea ce s-a petrecut în realitate.

Câteva exemple de teme de studiu și activități, pe care IICCMER să le abordeze, cu curaj, în viitor:

Studiu asupra Rezistenței Armate Anticomuniste din România – au fost sute de grupări de partizani, răspândite în toate regiunile României, fenomen unic în țările Est Europene aflate sub cizma comunistă după Al Doilea Război Mondial. Fenomenul Rezistenței Anticomuniste a fost și continuă să fie o dovadă de demnitate sublimă, în care grupuri de eroi, au avut curajul să țină fruntea sus în acei ani infernali, chiar cu prețul sacrificiului suprem, și să spele obrazul acestui neam de rușinea adusă de zecile sau sutele de mii de colaboratori și cozi de topor care au facilitat și perpetuat sistemul de

teroare comunist. Luptătorii eroi ai Rezistenței, pe nedrept uitați (cu rare excepții precum d-nii senatori Sorin Lavric și Marius Toanchină), exemplul lor ar putea și acum să ofere un reper moral excepțional tinerelor generații care bâjbăie în ceața acestor vremuri pline de modele false, hidoase, strâmbe, golite de orice formă de patriotism. Eroii Rezistenței Armate Anticomuniste au fost “exemple de demnitate, care au cerut cu fermitate dreptul nostru la identitate, credință și neam” – cum zic așa de bine niște versuri (2)

Sprijinirea organizării la Făgăraș a Muzeului Rezistenței Armate din Munți. Ministerul Culturii și Cultelor a aprobat, încă din 2004, înființarea Muzeului Rezistenței Anticomuniste la Făgăraș, în Cetatea Făgărașului (nr. 5412 din 5.01.2004), pe care ar trebui să îl și finanțeze, mai ales acum când fonduri nerambursabile se pot accesa mult mai ușor.

Studiul Revoltelor Țărănești Anti-Colectivizare – au fost foarte multe revolte spontane, soldate cu mii de victime, familii destrămate, deportări în masă, revolte care au dovedit profundul spirit de dreptate și curaj care a fost caracteristic țăranului român. De exemplu, chiar zilele astea s-au împlinit 74 ani de la primele mari revolte anti-colectivizare, cele din județele Arad și Bihor. Știați de ele?

Savanți martiri: George Manu (savant atomist excepțional, doctorand la Paris al Mariei Currie, curtat și de francezi și de sovietici să lucreze pentru ei, întemnițat și ucis la Aiud, numit și “rectorul din Zarca Aiudului”) și alte minți luminate (academicieni, scriitori, artiști, etc) care s-au prăpădit în închisori dar nu au acceptat compromisuri pentru a se salva.

Studiul martiriului preoților Bisericii Ortodoxe Române (BOR) săvârșiți prin lagăre și închisori pentru că nu au acceptat să colaboreze – ar fi un studiu care ar pune în lumină alternativa de onoare pe care alți preoți din BOR nu au ales-o, ci au acceptat să-și trădeze enoriașii și să colaboreze cu satana roșie.

Cooperarea dintre serviciul american de informații CIA și membrii exilului românesc imediat după război, sprijin acordat de CIA prin echipament, logistică și organizarea misiunilor de parașutisti trimiși să ajute rezistența armată anticomunistă din România anilor 1950’.

Anul 2023 – anul centenar "Ion Gavrila Ogoranu". Evit să fiu sarcastic să întreb dacă a auzit IICCMER-ul despre cine a fost luptătorul erou anticomunist Ion Gavrila Ogoranu (3).

D-na Ioana Raluca Voicu Arnăuțoiu, fiica eroilor martiri capitan Toma Arnăuțoiu și a Mariei Plop, invitată la Universitatea de vară - Rm. Sărat (4).

Studiu de carte - "20 de ani în Siberia", autor Anița Nandriș Cudla. Despre drama deportărilor sovietice din Bucovina de Nord și Basarabia.

Studiu de carte - "Dumnezeu s-a născut în exil". autor Vintilă Horea. Volum distins în Franța cu marele premiu Goncourt, dar care, culmea, e interzis de la publicare în România! Oare de ce?

Poate cel mai important studiu al IICCMER ar fi să lămurească și să facă cunoscut

cum de a ajuns comunismul să acapareze România după ce de Al Doilea Război Mondial, cum s-au infiltrat agenții bolșevici veniți via URSS și cum au împânzit și paralizat instituțiile statului român, astfel că un astfel de fenomen să poată fi prevăzut și evitat în viitor – ceva musai de știut, nu? IICCMER să publice liste ale infamiei, cu nume, prenume ale liderilor comuniști veniți via URSS, pomelnice care să fie disponibile public pentru posteritate, să se știe exact cine și cum a pus umărul la golgota celor 45 de ani de teroare din România. Informații pentru acea perioadă le găsiți și în excepționala lucrare document “În spatele cortinei de fier” scrisă de academicianul martir George Manu (sub pseudonimul @Testis Dacicus), alta lucrare care e interzisă spre publicare de ani buni în România – chiar așa, întrebare retorică, oare de ce și cine o tot interzice de la publicare, cui îi e teamă de ce e scris acolo?? asta ar fi altă temă bună de investigat și aflat cauzele interzicerii ei (nu e prea greu de bănuț).

Un astfel de raport care să evidențieze cum s-a infiltrat comunismul în România ar fi tocmai în interesul securității naționale și ar fi mai mult decât necesar. Chiar să vă pună pe gânduri faptul că niciunul din guvernele de până acum nu a insistat să se facă o anchetă oficială, un Root Cause Analysis cu un raport la final, cu Lessons Learned și un plan Preventive Action, care să ajute la prevenirea repetării unei revoluții similare, comuniste. Un raport ca acesta ar fi de folos și mult prea-nstelaților generali din MAPN și SRI, ca să afle și ei cum a fost și ce-i de făcut când se vor trezi c-or apărea rușii nepoștiți la masă și n-or mai voi să plece, înapoi în stepa lor.

Nu neg că nu ați avea și inițiative laudabile și binevenite, de exemplu Memorialul Închisoarea Râmnicu Sărat sau seminarul Centenar Monica Lovinescu.

Evident că IICCMER nu e un proiect ușor, nimeni nu e naiv, știu bine că întâmpinați o opoziție puternică, chiar și din interiorul guvernului. Dar asta e misiunea IICCMER și o astfel de muncă titanică va dura ani de zile. Dar spre finalul unui astfel de efort al IICCMER, poporul român va avea o bază LEGALĂ clară, fără echivoc pentru ce a reprezentat comunismul în România și cum poate îndrepta încet, încet, moștenirea lui, de pe această bază legală, adică în spiritul unei legi care să sprijine pașii următori.

Numai așa vom dobândi un punct solid de referință, un Kilometru 0 al adevărului istoric pentru acea perioadă de crime și teroare, punct de la care se poate porni și clădi mai departe societatea pe baze drepte și demne. Doar așa se poate aștepta și spera că, la un moment dat, și Justiția va fi Justiție adevărată, adică oarbă, imparțială, dreaptă, așa cum o tot dorim și visăm de peste 30 de ani.

Iar acest efort e mai mult decât necesar, mai ales acum când fiara gheboasă de la răsărit, cu multe capete (țarist / bolșevic / sovietic / rus), e din nou dezlănțuită și când e evident că atât de mulți români se duc f. ușor după fentă, atrași de partea Rusiei, doar fiindcă au uitat sau habar nu au de dramele istoriei naționale petrecute sub cizma comunistă. Dar despre "istoricii de mucava" care susțin cu tupeu că experimentul

Pitești a fost doar o simplă răfuială între victime ce ziceți?

Nu sunt naiv și nu încerc să vă insult inteligența, sunt sigur că înțelegeți apelul ăsta și că știți de pe-acum cu certitudine dacă e vre-o șansă reală ca IICCMER să facă ceva în mod diferit decât se desfășoară lucrurile acum, luptând cu forțele care încearcă cât pot de mult să impună distorsionarea adevărului istoric. Dacă sunteți conștienți că lucrurile nu se pot schimba și că forțele care vi se opun sunt prea puternice, cel mai simplu lucru de făcut este să vă dați demisia de onoare din fruntea IICCMER.

Ar fi un semnal puternic, venit din partea unui om care ar da dovadă de coloană vertebrală.

Dvs. ați dovedit tărie de caracter când v-ați dat demisia de onoare cu ceva ani în urmă din fruntea comitetului Centenar, atunci când guvernul PSD se apucase să măcelărească Codul Penal. La fel puteți proceda și acum. Alternativa cealaltă, opusă demisiei, este să continuați să coordonați o fastuoasă sarabandă a perdelelor de fum, planificată atent de păpușarii din spatele IICCMER, în frunte cu foarte influentul Institut Elie Wiesel.

Sunteți de profesie istoric, o profesie de excepție, care vine cu o datorie de căpătâi față de plebe, aceea de a nu ascunde adevărul istoric, de a-l scoate la lumină nedeformat, cât mai corect și mai aproape de cum a fost realitatea. Păcat că nu există și o lege care să impună asta istoricilor, dar ... Într-o lume ideală, utopică, cumva opusă celei din romanul "1984", ascunderea sau distorsionarea în mod voit a adevărului istoric ar fi considerată o infracțiune, poate chiar o crimă morală împotriva unui neam, cum e cazul ăsta de care vorbim - crimele comunismului din România. Ce sublim ar fi să existe un jurământ, la fel ca cel al lui Hipocrat pentru medici, dar specific pentru istorici, să-i zicem jurământul lui Herodot, sau al lui V. Pârvan sau Dio Cassius, ceva de genul:

“Jur să nu ascund niciodată adevărul istoric și să spun doar adevărul istoric”

De aceea, în încheiere, vă întreb: ca istoric, stând dvs. așa, drept, având în față memoria sutelor de mii de victime ale comunismului românesc și simțind prin eter privirile pogorâte din "amurguri aurii" ale tuturor celor “trecuri la Domnul via PCR” (2), ați avea dvs. tăria să roștiți, în numele IICCMER, cu mâna dreaptă pe Biblie, un astfel de jurământ?

“Jur să nu ascund niciodată adevărul istoric și să spun doar adevărul istoric”

“Jur să nu ascund niciodată adevărul istoric și să spun doar adevărul istoric”

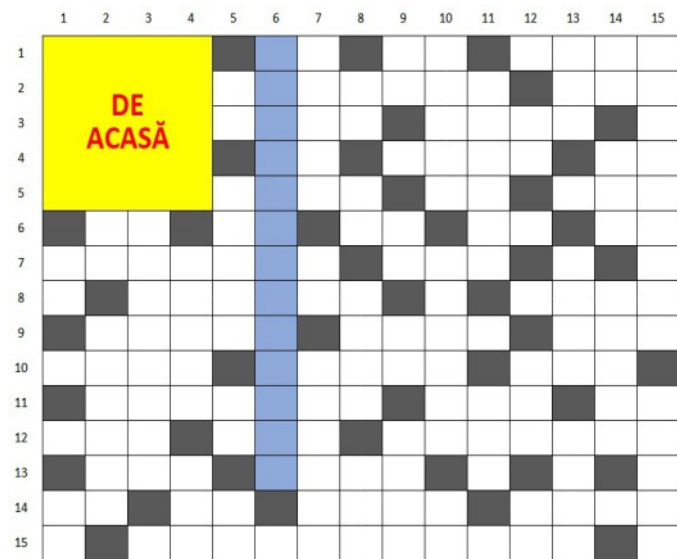
“Jur să nu ascund niciodată adevărul istoric și să spun doar adevărul istoric”

Al dvs, cu speranță,

Mihai Păscuțiu

Bibliografie:

- (1) despre Vida Nedici <https://adevarul.ro/stiri-locale/resita/metoda-folosita-de-cea-mai-perversa-tortionara-1804219.html>
- (2) Sfinții închisorilor, Cedry2k <https://youtu.be/AKC2LnFjbjA?si=4MPzEtpZDqvdKyXf>
- (3) despre Ion Gavrila Ogoranu <https://adevarul.ro/stiri-interne/evenimente/anul-centenar-ion-gavrila-ogoranu-povestea-2231662.html>
- (4) despre D-na Ioana Raluca Voicu Arnăuțoiu <https://adevarul.ro/stiri-locale/pitesti/loana-raluca-voicu-arnautoiu-fiica-partizanului-2174931.html>

Orizontal:

- Județul Maramureș la numărul de înmatriculare auto – Județul Alba la numărul de înmatriculare auto – Județ din vestul țării
- Județ învecinat cu Bulgaria la sud de București – Folosită la cusut
- Soacră, soacră, poamă ... – Sărbătoarea sfântului patron al unei biserici
- Un pic de răs – Județ din sudul Olteniei – Așa începe alfabetul
- Râu din nordul României – Zeu egiptean al soarelui – Așa începe o convorbire telefonică
- Sinonim pentru totuși – Simbolul elementului oganesson având numărul atomic 118 – Prepoziție ce introduce un atribut – Strigăt cu care se cheamă sau se alungă caprele și oile – Prescurtare pentru intravenos
- Ceva de speriat – Cei mai buni
- Pierde-vară în Moldova – Gata de cules
- Oraș în județul Maramureș – Județ în centrul țării în capitala căruia la 1 decembrie 1918 s-a votat unirea Transilvaniei cu România – A lucra pământul
- Se dau la pește - ... Severin, județ din sud vestul țării – Nume de fată
- Periculos - Cel mai lung râu din România, care curge în întregime pe teritoriul României – Ion Barbu
- Nu e același – Folosite la intrare – Lovitură sau îmbrânceană în Moldova
- American Automobile Association – Dragoste învechită
- Act de identitate pe scurt – Indicativ de țară pentru

România – Meseria lui Păun – Măiestrie
15. Locuitori ai celui mai mare oraș port al României

Vertical:

- Se găsește pentru fiecare cojoc – Țesătură pentru cămăși populare
- Județul Călărași la numărul de înmatriculare auto – Oraș în județul Vaslui în care s-a născut Alexandru Ioan Cuza, primul domnitor al Principatelor Unite
- Județ din Bărăgan având ca reședință orașul Slobozia.
- Petru ..., fiu nelegitim al lui Ștefan cel Mari și domnitor al Moldovei între anii 1527 și 1538 – Automobil de teren produs în România între 1957 și 2003
- Zice gâsca – Nume antic al orașului Constanța – Simbol al elementului cupru – A șaisprezecea literă din alfabetul chirilic
- Ziarul românilor din Michigan
- Cel mai lung râu din România - Exclamație care exprimă diverse stări sufletești – Plin de viață
- Simbol pentru elementul radium – Anno Domini – Serviciu de patru ore făcut pe bordul unei nave de către o parte din echipaj – Folosită la măsurat în vechime
- Simbol pentru elementul argint – Pronume feminine – Notă muzicală – Cunoscut ca și Castel al lui Dracula
- Județ din nord vestul țării – Partea cea mai de jos a unei clădiri – Radu Teodoru
- Oraș din județul Prahova supranumit „orașul dintre vii” – Moneda națională a României
- Andrei Jianu – Arma lui Cupidon – „Bătrâna Doamnă” din Arad – Măsoară vârsta
- Împreună cu râul mi-e prieten numai mie – Nume de bărbat – Unori avem capul în ei
- Monedă divizionară în Laos, valorând a suta parte dintr-un kip – Acela de la țară – Comună din județul Harghita unde se găsește o mină de sare atestată documentar încă de la 1200.
- Județ în Muntenia a cărei capitală a devenit reședință domnească în timpul lui Mircea cel Bătrân – Oraș din Moldova în care s-au născut George Bacovia și Vasile Alexandri

Colțul

Epigramistului

Sorin Olariu

Libertate pentru bărbați!

Nu-i mai țineți sub papuc,
Nu-i stresați, bătuiți-i vina,
C-au să scape și se duc
Drept sub fustă la vecina!

La Semafor

Agentu-nhață pietonul
Să facă demonstrația
Masaj pe spate cu bastonul,
C-ajută circulația.

Capul face, capul trage

Degeaba tot ne enervăm
Aleșii-s proști și incapabili
Că noi, poporul, validăm
În parlament... par/lamentabili.

Adevăr bimilenar

Proverbele o spun concret
Românul s-a născut poet!
Și-n baza asta așadar
Românca-i critic literar

Prefericire biblică

Mutra lui cea zâmbăreață
Niciodată n-a fost acră,
Că Adam o-ntreagă viață
N-a știut ce-i aia soacră.

De ce nu mă las de bere

O spun cu maximă durere
Că nu-i o chestie ușoară
Aș vrea eu să mă las de bere,
Dar n-am tăria necesară.

Vizită la stomatolog

Îl înjur de lucruri sfinte
Că dentistul cel mișel
Mi-a extras pe lângă dinte
Și ce-aveam în portofel!

Grupuri și pagini de Facebook pentru și ale românilor din Michigan:

- Romani in Michigan - publicitate, anunțuri diverse, știri
- Romani din Michigan - reclame, știri, curiozități, evenimente
- Reclame și afaceri Românești - Detroit - exact cum îi zice și numele
- ComUNITATE. Romani in Michigan - platformă pentru crearea unei comunități unite și puternice
- RO Nights Detroit Events - informații și resurse pentru evenimente din comunitate
- Romanii din Detroit - discuții, informații, publicitate
- Curentul Dot Net - pagina publicației Curentul Internațional
- Radio RO USA - pagina radioului online radioro.us (Mircea Vișan)

**Adăugă aici pagina,
canalul de Youtube
sau site-ul tău!**

Colectivul de redacție

Coordonator: Pompilian Tofilesco

Redactori și colaboratori: Cristian Laslo, Petru Stînea,
Ștefan Străjeri, Sorin Olariu, Gheorge Chindriș, Marius Robică

... și toți cititorii „Michigan Acasă”.

Responsabilitatea pentru opiniile și informațiile prezentate în ziar aparțin
în totalitate autorilor, cu excepția articolelor semnate Michigan Acasă

Contact

Adresă: P.O. Box 373, Wyandotte, MI, 48192

Telefon: (313)552-6677

Email: michiganacasa@gmail.com

Facebook/Messenger: Michigan Acasa